

KWIECIEŃ, MAJ 2024

NUMER 141

Głos Świętego Franciszka

WIELKANOC 2024

DO UŻYTKU WEWNĘTRZNEGO WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ

SŁOWO KSIĘDZA PROBOSZCZA:

Kochani Parafianie!

Chrystus Zmartwychwstał, Alleluja!

Tym wielkanocnym zawołaniem pozdrawiam Was i ogłaszam wielką radość: Zmartwychwstał i żyje nasz Pan – Jezus Chrystus! Weszliśmy w najpiękniejszy okres w ciągu całego roku: pięćdziesiąt dni radości z tego, że życie zwyciężyło śmierć, miłość pokonała nienawiść, światłość usunęła wszelką ciemność!

Wiem, że każdy z nas przeżywa w swoim życiu różne zmagania i toczy rozmaite walki. Niezależnie od tego, jak bardzo bywa Ci trudno, wtedy kiedy brakuje Ci już siły, pomyśl, że Jezus żyje, że umarł i zmartwychwstał dla Ciebie!

Nasze życie ma być paschalne: mamy wraz z Jezusem ciągle przechodzić ze śmierci do życia! Życzę Wam, Kochani Parafianie, i sobie także, aby Pascha Jezusa Chrystusa, jedyna i wieczna, dała nam siły do przejścia do końca naszej życiowej paschy: byśmy ciągle, każdego dnia, wraz z Jezusem powstawali ze śmierci do życia! I życzę, byśmy byli ludźmi Wielkanocy: ludźmi wiary i nadziei, ludźmi przeżywającymi radość z tego, że Miłość zwyciężyła raz na zawsze i nic już nie jest w stanie tego zmienić! Błogosławionej Paschy!

Ks. Andrzej Michalak

GŁOS PAPIEŻA FRANCISZKA:

W pismach średniowiecznych prezentacja cnót nie jest jedynie wyliczeniem pozytywnych cech duszy. Nawiązując do autorów klasycznych w świetle objawienia chrześcijańskiego, teologowie ustalili siedem cnót – trzy teologalne i cztery kardynalne – jako rodzaj żywego organizmu, w którym każda cnota winna zajmować harmonijną przestrzeń. Istnieją cnoty zasadnicze i cnoty pomocnicze, podobnie jak filary, kolumny i kapitele. Otóż nic chyba tak dobrze jak architektura średniowiecznej katedry nie może wyobrażać owej idei harmonii istniejącej w człowieku i jego nieustannego dążenia ku dobru”. ... Przechodząc do omówienia pierwszej cnoty kardynalnej, jaką stanowi **ROZTROPNOŚĆ** Franciszek zauważył, że nie jest to cecha osoby bojaźliwej i niezdeterminowanej. Nie chodzi tu też o zwykłą przeczność. „Przyznanie roztropności prymatu oznacza, że działanie człowieka znajduje się w rękach jego rozumu i wolności. Osoba roztropna jest twórcza: rozumuje, ocenia, stara się zrozumieć złożoność rzeczywistości i nie pozwala się owładnąć emocjom, lenistwu, presji złudzeń. (...) Św. Tomasz, w ślad za Arystotelesem, nazwał ją ‘prawą zasadą działania’. To zdolność do sterowania działaniami w celu ukierunkowania ich ku dobru; dlatego też nazywa się ją ‘woźnicą cnót’. Roztropny to ten, kto potrafi wybierać: dopóki życie ogranicza się do książek, pozostaje ono zawsze łatwe, ale pośród wiatrów i fal codzienności jest inaczej, często odczuwamy niepewność i nie wiemy, w którą stronę się udać. Osoba roztropna nie wybiera przypadkowo: przede wszystkim wie, czego chce, następnie rozważa sytuację, zasięga rady i, z szerokim spojrzeniem oraz wewnętrzną wolnością, wybiera, na jaką drogę należy się zdecydować. Nie powiedziano, że nie może pobyć – w gruncie rzeczy stale jesteśmy ludźmi – ale przynajmniej uniknie dużych katastrof”.

20 marca 2024 <https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2024-03/papiez-bog-chce-byśmy-byli-swieci-i-madrzy-potrzebujemy-wiec.html>

„Serdecznie pozdrawiam Polaków. Co roku 24 marca obchodzicie w Polsce Narodowy Dzień Życia – Myśląc o waszej Ojczyźnie, chciałbym odnieść do niej moje marzenie, jakie kilka lat temu wyraziłem, pisząc o Europie. Niech Polska będzie ziemią, która chroni życie w każdym jego momencie, od chwili, gdy pojawia się w łonie matki, aż do jego naturalnego kresu. Nie zapominajcie, że nikt nie jest panem życia, czy to swojego, czy też innych. Z serca wam błogosławię”.

20 marca 2024 <https://www.vaticannews.va/pl/papiez/news/2024-03/papiez-niech-polska-bedzie-ziemia-ktora-chroni-zycie.html>

Bóg nie tylko chce, abyśmy byli świętymi, ale chce, abyśmy byli mądrymi świętymi, ponieważ bez roztropności wystarczy chwila, by zejść na manowce!

Papież Franciszek

GŁOS ARCYBISKUPA KARDYNAŁA GRZEGORZA RYSIA:

W uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, który jest patronem Archidiecezji Łódzkiej, kard. Grzegorz Ryś celebrował Mszę św. w łódzkiej katedrze.

W homilii kard. Ryś wyjaśniał, co to znaczy, że św. Józef jest patronem Kościoła powszechnego.

- *Papież, wierni mieli poczucie, że Kościół doświadcza takiej agresji, że potrzebuje bardzo mocnego orędownika, opiekuna i właśnie takiego opiekuna upatrywał w osobie św. Józefa. Po 150 latach Ojciec Święty Franciszek wrócił do tego pytania o patronat Józefa nad Kościołem i ponownie zapytał, co ten patronat oznacza? ... Papież widzi go w tym zdaniu: „Józefie synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi, twej małżonki”*

Kard. Grzegorz Ryś zwrócił uwagę na słowo „weź” oznaczające wzięcie kogoś blisko do siebie.

- *Nie tyle chodzi o to, żeby Józef chronił Kościół Boży przed jego wszystkimi zewnętrznymi wrogami, ile chodzi o to, żeby ustrzegł w Kościele Jezusa i Maryję, żeby uczynił wszystko, żeby w Kościele była coraz większa przestrzeń dla ich dwojga, Jezusa i Maryi. To jest funkcja Józefa wobec Kościoła.*

Po pierwsze, jest na służbie Jezusowi i na służbie tego, żeby Jezus mógł wzrastać – wyjaśniał duchowny. – Co to znaczy, żeby być na służbie wzrostu Jezusa w Kościele? To znaczy, żeby w Kościele coraz wyraźniej, mocniej czytelniej było podkreślane pierwszeństwo Jezusa, żebyśmy z coraz większą uwagą postrzegali te wszystkie miejsca, w których On jest obecny, w sposób wyjątkowy. Poszerzać dla Jezusa przestrzeń w Kościele, to znaczy, na przykład, poszerzać przestrzeń dla Jego słowa.

W kolejnej części kard. Ryś podkreślił istotę słuchania słowa Bożego, adoracji Najświętszego Sakramentu i miłości do ubogich, w czym zawiera się obecność Jezusa.

- *Jeśli nie otworzymy przestrzeni Jezusowi, nie sprawimy, żeby On rósł w relacjach między nami. Będą rosły podziały, spory, wzajemne oskarżanie się.*

Na zakończenie homilii duchowny wyjaśnił, co oznacza przyzywanie Józefa jako patrona.

Strzeżenie wzrostu Jezusa i maryjności w Kościele, zadane Józefowi, papież Franciszek mówi, że jest zadane nam wszystkim – zakończył kard. Ryś.

<https://www.archidiecezja.lodz.pl/aktualnosci/2024/03/kard-rys-strzezenie-wzrostu-jezusa-i-maryjnosci-w-kosciele-jest-zadane-nam-wszystkim>

Chodzi o to, żeby Józef ustrzegł w Kościele Jezusa i Maryję, żeby uczynił wszystko, żeby w Kościele była coraz większa przestrzeń dla ich dwojga, Jezusa i Maryi. To jest funkcja Józefa wobec Kościoła

Życzenia Wielkanocne

ZMARTWYCHWSTANIE

to

- odbudowanie nadziei,
- wzmocnienie wiary,
- otworzenie serc na miłość.

Pozwólmy, by ta przemiana

- nadała sens i kierunek naszemu życiu,
- wyzwoliła od bierności i obojętności,
 - pozwoliła nie ulegać pokusom,
- a blask Jezusa Zmartwychwstałego by oświetlał całe nasze życie.

Na czas Wielkanocy radosnego Alleluja!
naszym Duszpasterzom, Siostrom Zakonnym i Parafianom
- życzy zespół redakcyjny Głosu Świętego Franciszka

Zmartwychwstał
jak zapowiedział

Radosnego
ALLELUJA!

„W Zmartwychwstałym wszelkie życie powstaje z martwych”: oto jest dobra nowina, którą uczniowie Chrystusa niosą nieustraszenie światu, przede wszystkim przez świadectwo własnego życia. Oto jest najpiękniejszy dar, jakiego od nas oczekują nasi bracia w tym czasie wielkanocnym. Pozwólmymy zatem, aby zachwyciło nas Chrystusowe zmartwychwstanie.

JPII: 18 IV 2001 —
Audiencja generalna w oktawie Wielkanocy,

Samo działanie, choć pozornie apostołskie, bez modlitwy jest wyłącznie sprawą biznesową.

Papież Franciszek

POWIERZONA PRZEZ PAPIEŻA FRANCISZKA

KWIECIEŃ: O docenianie roli kobiet

Módlmy się, aby godność kobiet i ich bogactwo były uznawane w każdej kulturze i aby ustała dyskryminacja, jakiej doświadczają one w różnych częściach świata.

MAJ: Za formację zakonnic, zakonników i seminarzystów

Módlmy się, aby zakonnice, zakonnicy i seminarzyści dojrzewali na swojej drodze powołania dzięki formacji ludzkiej, duszpasterskiej, duchowej i wspólnotowej, która doprowadzi ich do bycia wiarygodnymi świadkami Ewangelii.

Członkowie Kół Różańcowych odmawiają codziennie jedną wyznaczoną dziesiątkę różańca

KRUCJATA MODLITWY W INTENCJI OJCZYZNY I KOŚCIOŁA

KWIECIEŃ: Za laików, aby coraz pełniej odkrywał swoje powołanie do uświęcania świata.

Członkowie Krucjaty z naszej parafii modlą się nieustannym różańcem w wyznaczonych godzinach 19 dnia każdego miesiąca

RYCERSTWO NIEPOKALANEJ

KWIECIEŃ: Aby przez wielkopostną wędrówkę każdy chrześcijanin nauczył się słuchać Pana, a tym samym głębiej przeżywał tajemnicę Męki i Zmartwychwstania Pana Jezusa.

MAJ: Aby modlitwa różańcowa i oddanie się Niepokalanej zaowocowały wzrostem dobra, czyniąc nas orędownikami pokoju.

Rycerze Niepokalanej modlą się przede wszystkim różańcem, czytając Pismo Św. i przynajmniej raz dziennie odmawiając akt strzeżony: „O Maryjo bez grzechu pierworodnego poczęta ...”

Papież dziękuje Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy

Franciszek spotkał się z przedstawicielami Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy (dawniej znanej jako **Apostolstwo Modlitwy**), za pośrednictwem której comiesięcznie powierza wiernym swe intencje modlitewne. Ojciec Święty w swej spontanicznej przemowie wyraził dużą wdzięczność, podkreślając kluczowość wymiaru duchowego w działaniach podejmowanych przez chrześcijan.

Franciszek przypomniał, że Papieska Światowa Sieć Modlitwy służy Kościołowi i zrodziła się wewnątrz Towarzystwa Jezusowego. „W pracy apostołskiej wierzącego, diakona, kapłana, osoby konsekrowanej, biskupa, jeśli wykonuje się ją dobrze, mocno odczuwa się potrzebę modlitwy, wstawiennictwa” – podkreślał Ojciec Święty, dodając, iż samo działanie, choć pozornie apostołskie, bez modlitwy jest wyłącznie sprawą biznesową. Bo to właśnie modlitwa nadaje sens apostołstwu.

„Zawsze uderzało mnie to, co Piotr mówi do apostołów po tym, jak ustanowili diakonów. Mówi: a do nas, to znaczy do biskupów, [należy] modlitwa i głoszenie Słowa Bożego” – kontynuował Franciszek. – „Oznacza to, że pierwszy obowiązek biskupa stanowi modlitwa, pierwszy obowiązek chrześcijanina stanowi modlitwa. Bez niej ryzykujemy, że staniemy się czysto naturalną, światową instytucją albo też, iż nasz wysiłek będzie miał charakter polityczny”.

Kościół stacyjny

Błogosławieni czy przeklęci?

My Jesteśmy uczestnikami tego ewangelicznego sądu. Trzeba się odnaleźć: czy będę po prawej, czy po lewej stronie? Czy będę wśród owiec, czy będę wśród kózłw? Czy usłyszę: pójdźcie błogosławieni, czy usłyszę: idźcie precz przeklęci w ogień wieczny? To jest Ewangelia, która została do nas wypowiedziana. Jesteśmy postawieni przed sądem. Sąd przed apostołami Piotrem i Paweł poprowadził ich do życia wiecznego – jest pytanie: czy ten sąd nad nami też będzie dla nas tak samo pozytywny, tak samo szczęśliwy? Błogosławieni czy przeklęci? – pytał kard. Ryś.

Pielgrzymowanie do Wielkopostnych Kościołów Stacyjnych Łodzi 19-go lutego przyprowadziło pielgrzymów na liturgię stacyjną do naszego kościoła pw. św. Franciszka z Asyżu. Eucharystii przewodniczył i kazanie wygłosił kardynał Grzegorz Ryś – metropolita łódzki.

Odwołując się do ewangelicznej sceny sądu ostatecznego metropolita łódzki zauważył, że - królowanie Jezusa Chrystusa polega na tym, że potrafi On zrezygnować z siebie i zadbać o tych, których świat uważa za najmniejszych, których świat uważa za niepotrzebnych, których świat nie ma ochoty zauważać – głodni, spragnieni, nadzy. Kto się nimi w świecie przejmuje? Jezus Chrystus Król - jest cały na ich służbie. To jest ta królewska godność, która jest nam wszystkim zadana w stworzeniu. Bóg gdy nas powoływał do życia to widział naszą wielkość w służbie, tym którzy mogą najmniej. Sąd dotyczy tego czy potrafimy być królami na sposób Jezusowy. Nie tak, że mamy władzę nad innymi, ale przede wszystkim mamy władzę nad sobą. Jesteśmy wolnymi ludźmi, którzy trzymają swoje życie we własnych rękach, i ponieważ posiadają siebie w wolności, to potrafią także siebie dać. – podkreślił kaznodzieja.

- Będziemy sądzeni z tego, co robimy z Bożymi darami! Każdy z nas jest na tysiąc sposobów wyposażony, obdarzony przez Boga. Nie ma takiego człowieka, który nie ma czego dać. – zaznaczył hierarcha.

Kończąc homilię metropolita łódzki powiedział - jesteśmy na sądzie tak jak Piotr i Paweł na tym miejscu w Rzymie, gdzie dziś stoi kościół św. Piotra w Okowach. Byśmy usłyszeli wyrok, który nas nie zabija, tylko ogłasza nam nasze szczęście ludzi błogosławionych, żyjących na wieki, tak jak żyjący na wieki są książęta apostołów Piotr i Paweł. – zakończył.

(Więcej zdjęć na ostatniej stronie)

<https://www.archidiecezja.lodz.pl/aktualnosci/2024/02/kard-rys-podczas-liturgii-stacyjnej-bedziemy-blogoslawieni-czy-przekleci>

Tel. 42 233 67 77
 poniedziałek - piątek:
 9.00 - 10.30; 16.00 - 17.00 ;
 sobota: 9.00 - 10.30

Kancelaria parafialna

W LUTYM, MARCU 2024

Odeszli do Pana...

Urszula Biernat, Zofia Fetraś, Barbara Krepstul, Wiesław Szałczyński, Łucja Koza, Teresa Domańska, Renata Placek, Stanisław Woszczyk, Dorota Paś, Wanda Duda, Mirosław Skoczylas, Janina Stańczuk, Longina Chmielowska, Tadeusz Ambroziak, Jadwiga Stempka, Jan Jaskólski, Eugenia Twardowska, Janusz Ormezowski, Tomasz Krawczyk, Irena Dziewulak.

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Mocą Chrztu Świętego przez polanie wodą do wspólnoty Kościoła zostali włączeni:

Artur Kazimierz Tuszyński, Amelia Lilianna Parafiniuk, Kuba Kamil Janiak, Julia Jessica Szwerlikowska, Laura Aneta Kobyłt, Aleksander Witold Kaniewski.

MSZE ŚWIĘTE NABOŻEŃSTWA

DNI POWSZEDNIE7.00; 18.00
 SOBOTY 7.00; 8.00; 18.00
NIEDZIELE I ŚWIĘTA7.30; 9.30 11.00 12.30; 18.00

MSZE ŚW. O ŚW. FRANCISZKU
 z oddaniem czci jego relikwiom, w czwartki18.00
WYPOMINKI ZA ZMARŁYCH
 w niedziele przed Mszą Św.9.30
W INTENCJI ZMARŁYCH polecanych Bogu w Wypominkach
oraz tych, którzy odeszli od nas w ostatnim miesiącu
 w ostatni piątek miesiąca 18.00
ADORACJA NAJŚW. SAKRAMENTU w czwartki, w Kaplicy ..15.00 – 18.00

- **Koronka do Miłosierdzia Bożego** 15.00
- **Modlitwy do św. Franciszka i zakończenie Adoracji** 17.45

NABOŻEŃSTWA MAJOWE18.30, 8.30 (w soboty)

SERDECZNIE DZIĘKUJEMY WSZYSTKIM OFIARODAWCOM, KTÓRZY WSPIERAJĄ UTRZYMANIE NASZEJ PARAFII I ŚWIĄTYNI. ZAPEWNIAMY O PAMIĘCI W MODLITWIE O WSZELKIE ŁASKI, I ZDROWIE.. OFIARY MOŻNA WPLACAĆ NA KONTO PARAFIALNE:

Bank Pekao SA 25 1240 1545 1111 0010 2074 7364

GŁOS ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

<http://franciszek.org.pl/>

Do użytku wewnętrznego wspólnoty parafialnej.

Biuletyn Rzymskokatolickiej Parafii Św. Franciszka z Asyżu. 93-549, Łódź, ul. Przyszkole 2, tel. 42-233-67-77;

Okładka: 1.str.: Jezus Chrystus - Obraz *Chil Vera* z Pixabay <https://pixabay.com/pl/illustrations/ai-generowane-jezus-chrystus-8330558/>;

16 str. Kościół stacyjny - zdjęcia Arch. Łódzka; wewnątrz numeru: Maria Mazurkiewicz, <https://archidiecezja.lodz.pl> i inne strony Internetu.

Zespół redakcyjny: Redaktor naczelny i Opiekun Duchowy: Ks. Proboszcz Andrzej Michalak Osoby pomagające: Maria Mazurkiewicz, Waldemar Thiele. Zapraszamy wszystkich chętnych do redagowania gazetki. Teksty można nadsyłać na adres: marimaz@o2.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i redagowania nadesłanych tekstów.

Druk: Quick-Druk s.c. Dariusz i Marek Mroczkowsy, Łódź, Łąkowa 11, quick@druk.pdi.pl

KWIECIEŃ 2024	WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI, ŚWIĘTA	MAJ 2024	WYDARZENIA, UROCZYSTOŚCI, ŚWIĘTA
28.03 CZ	WIELKI CZWARTEK; ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE Msza św. Wieczerzy Pańskiej w intencji kapłanów, godz. 18.00 z ceremonią mycia nóg. Po Mszy św. przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Ołtarza Wystawienia, Adoracja. <i>Św. Katora</i>	1. 05 SR	<i>Św. Józefa Rzemieślnika.</i> ŚWIĘTO PRACY
29. 03 PT	WIELKI PIĄTEK. OBOWIĄZUJE POST ŚCISŁY; ◊ Rozpoczyna się Nowenna do Miłosierdzia Bożego, ◊ LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ, godz. 18.00 (lektura Słowa Bożego, adoracja Krzyża, Komunia św., przeniesienie Najświętszego Sakramentu w monstrancji okrytej welonem do symbolicznego Bożego Grobu, Adoracja) Po Liturgii odsłania się wszystkie zakryte krzyże. <i>Św. Wilhelma</i>	2. 05 CZ	Św. Atanazego Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła, DZIEŃ FLAGI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ; I czwartek miesiąca
30. 03 SB	WIELKA SOBOTA Święcenie pokarmów - Przez cały dzień od godz. 9.00 co 10 minut, zachęcamy do adoracji Najświętszego Sakramentu. OKRES WIELKANOCNY, NABOŻENSTWO WIGILII PASCHALNEJ- godz. 20.00 (poświęcenie ognia, paschału, wody chrztu, odnowienie obietnic chrztu św., liturgia eucharystyczna) Przypominamy, aby przynieść ze sobą świece. Proceja rezurekcyjna <i>Św. Leonarda Murialdo</i> 82 ROCZ. ŚMIERCI ŚŁ. B. KS. DOMINIKA KACZYŃSKIEGO (1942)	3.05 PT	UROCZYSTOŚĆ NMP KRÓLOWEJ POLSKI, GŁÓWNEJ PATRONKI POLSKI, I piątek miesiąca Odnowienie Aktu Oddania się NMP, Dzień Modlitw za Emigrację ŚWIĘTO KONSTYTUCJI 3 MAJA ;
ZMIANA CZASU NA LETNI. PRZESUWAMY ZEGARKI Z 2.00 NA 3.00		4.05 SB	Św. Floriana, żołnierza i męczennika 44. ROCZNICA ŚWIĘCEŃ BISKUPICH ABPA SENIORA WŁADYSŁAWA ZIÓŁKA I sobota miesiąca
31. 03 N	NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO. Msze św. o godz. 6.00; 9.30; 11.00; 12.30; 18.00 <i>Św. Balbiny, dziewicy i męczennicy</i>	5.05 N	6. NIEDZIELA WIELKANOCNA Niedziela miesięcznej adoracji Najśw. Sakramentu <i>Św. Stanisława Kazimierczyka</i>
1. 04 PN	PONIEDZIAŁEK W OKTAWIE WIELKANOCY. Msze św. jak w każdą niedzielę <i>Św. Hugona PRIMA APRILIS</i>	6.05 PN	ŚWIĘTO ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW FILIPA I JAKUBA MŁODSZEGO Dni Modlitw o Urodzaje, w INT. ZASIEWÓW (Dni Krzyżowe)
2. 04 WT	WTOREK W OKTAWIE WIELKANOCY; Katechumenat- <i>Biały Tydzień</i> w archikatedrze, godz. 18.00 19. ROCZNICA ŚMIERCI ŚW. JANA PAWŁA II <i>Św. Franciszka z Pauli</i>	7. 05 WT	Dni Modlitw o Urodzaje, o UŚWIĘCENIE PRACY LUDZKIEJ (dawne Dni Krzyżowe) <i>NMP Matki Łaski Bożej</i>
3.04 SR	ŚRODA W OKTAWIE WIELKANOCY <i>Św. Ryszarda de Wyche, biskupa</i>	8. 05 SR	UROCZYSTOŚĆ ŚW. STANISŁAWA ZE SZCZEPANOWA BP I MĘCZENNIKA, GŁÓWNEGO PATRONA POLSKI Dni Modlitw o Urodzaje, ZA KRAJE GŁODUJĄCE. (dawne Dni Krzyżowe) DZIEŃ ZWYCIĘSTWA
4.04 CZ	CZWARTEK W OKTAWIE WIELKANOCY; <i>Św. Izydora, biskupa i doktora Kościoła</i> I czwartek miesiąca	9. 05 CZ	<i>Św. Katarzyny Bolońskiej Mammolini, zakonnicy, Św. Pachomiusza, opata; Izajasha - autora Księgi Izajasha ST</i>
5.04 PT	PIĄTEK W OKTAWIE WIELKANOCY <i>Św. Wincentego Ferreriusza, prezbitera</i> I piątek miesiąca Nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych	10.05 PT	Ekumeniczna Droga Światła godz. 21.00 Rozpoczyna się Nowenna do Ducha Świętego <i>Św. Jana z Awili prezbitera i doktora Kościoła; Hioba ST</i>
6.04 SB	SOBOTA W OKTAWIE WIELKANOCY <i>Św. Wilhelma z Paryża</i> I sobota miesiąca	11.05 SB	Nowenna do Ducha Św. <i>Św. Ignacego z Laconi, kapucyna.</i>
7.04 N	2. NIEDZIELA WIELKANOCNA - MIŁOSIERDZIA BOŻEGO; Można uzyskać odpust zupełny za pobożne odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego w kościele lub w kaplicy Święto patronalne Caritas DZIEŃ DOBRA ROZPOCZĘCIE TYGODNIA MIŁOSIERDZIA <i>Św. Jana Chrzyciela de la Salle,</i>	12.05 N	NIEDZIELA WNEBOWSTĄPIENIE PAŃSKIE ARCHIDIECEZJALNA PIELGRZYMKĄ DO GROBU CZCIGODNEJ ŚŁ. BOŻEJ WANDY MALCZEWSKIEJ W PARZNIE Nowenna do Ducha Św. Świętych Nereusza i Achillea męczenników, <i>Św. Leopolda Mandić z Hercegnovi, prezbitera Św. Pankracego męczennika</i>
8.04 PN	UROCZYSTOŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃSKIEGO DZIEŃ ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA. DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO <i>Św. Dionizego, biskupa i męczennika</i>	13.05 PN	Nowenna do Ducha Świętego NMP Fatimskiej. Nabożeństwo Fatimskie po mszy św. wieczornej 42. rocznica zamachu na Jana Pawła II
9.04 WT	<i>Św. Gaucheriusza, św. Marii żony Kleofasa</i> 69. rocznica śmierci ks. Stanisława Szabelskiego (1955) - trzeciego proboszcza naszej parafii w latach 1945-1950	14. 05 WT	Nowenna do Ducha Świętego ŚWIĘTO ŚW. MACIEJA APOSTOŁA Imieniny Ks. Macieja Chodowskiego, Msza św. o g. 18.00
10.04 SR	14 ROCZ. KATASTROFY SMOLEŃSKIEJ <i>Św. Fulberta biskupa</i>	15. 05 SR	Nowenna do Ducha Świętego <i>Św. Zofii, wdowy i męczennicy;</i> MIĘDZYNARODOWY DZIEŃ RODZINY
11.04 CZ	9. ROCZNICA ŚWIĘCEŃ BISKUPA MARKA MARCZAKA 103 ROCZNICA NOMINACJI Ks. WINCENTEGO TYMIENIECKIEGO NA 1. ORDYNARIUSA DIECEZJI ŁÓDZKIEJ <i>Św. Gemmy Galgani dziewicy</i>	16. 05 CZ	Nowenna do Ducha Świętego ŚWIĘTO ŚW. ANDRZEJA BOBOLI, PREZBITERA I MĘCZENNIKA, PATRONA POLSKI Imieniny Ks. Proboszcza Andrzeja Michalaka, Msza św. o godz. 18.00
12. 04 PT	<i>Św. Juliusza I papieża</i> Imieniny Ks. Juliusza Lasonia Msza św. o godz. 18.00	17. 05 PT	Nowenna do Ducha Św. <i>Św. Paschalisa Baylona, zakonnika,</i>
13. 04 SB	<i>Św. Marcina I papieża i męczennika</i> , <i>Św. Hermenegilda królewicza i męczennika</i> DZIEŃ PAMIĘCI OFIAR ZBRODNI KATYŃSKIEJ	18. 05 SB	Wigilia Zesłania Ducha Świętego Nowenna do Ducha Świętego <i>Św. Stanisława Papczyńskiego, Św. Jana I, papieża i męczennika.</i> 104 rocznica ur. św. Jana Pawła II MIĘDZYNAR. DZIEŃ MUZEÓW
14. 04 N	3. NIEDZIELA WIELKANOCNA ŚWIĘTO CHRZTU POLSKI <i>Św. Waleriana męczennika</i>	19.05 N	NIEDZIELA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO KONIEC OKRESU WIELKANOCNEGO <i>Bl. Róży Czakkiej, Św. Urbana I papieża</i>
15. 04 PN	<i>ŚŚ. Anastazji i Bazylissy męczennicy</i>	20.05 PN	ŚWIĘTO NMP MATKI KOŚCIOŁA Cd. OKRESU ZWYKŁEGO - 7. TYDZIEŃ ZWYKŁY <i>Św. Bernardyna ze Sieny, prezbitera</i> 82. rocznica śmierci ks. Franciszka Psonki, drugiego proboszcza naszej parafii w latach 1938 - 1942. Zmarł w Dachau śmiercią męczeńską przez zagazowanie wraz z kilkunastoma więźniami wśród których był również bl. Anastazy Pankiewicz.
16.04 WT	<i>Św. Marii Bernadetty Soubirous, dziewicy i zakonnicy, której w Lourdes, 11.02. 1585 roku po raz pierwszy ukazała się Matka Boża</i>	21. 05 WT	<i>Św. Jana Nepomucena, Św. Krzysztofa Magallanesa, prezbitera i Towarzyszy męczenników</i>
17.04 SR	59. ROCZNICA ŚMIERCI ABP WŁODZIMIERZA JASIŃSKIEGO.(1965) <i>Św. Katarzyny Tekakwity</i>	22. 05 SR	<i>Św. Rity z Cascia, zakonnicy</i> Imieniny S. Rity zakrystianki . Msza św. o godz. 18.00 36. rocz. święceń kapłańskich kard. G. Rysia, metropolity
18.04 CZ	<i>Św. Ryszarda Pampuri, zakonnika</i>	23. 05 CZ	ŚWIĘTO JEZUSA CHRYSOSTUSA NAJWYŻSZEGO I WIECZNEGO KAPŁANA <i>Rocznicą poświęcenia Bazyliki św. Franciszka w Asyżu</i>
19. 04 PT	<i>Św. Ekspedyta, męczennika</i>	24. 05 PT	NMP Wspomożycielki Wiernych DZIEŃ MODLITW ZA KOŚCIOŁ W CHINACH
20. 04 SB	<i>Św. Agnieszki z Montepulciano, dziewicy i zakonnicy</i>	25. 05 SB	Święcenia diakonatu, archikatedra g. 9.30 <i>Św. Bedy Czcigodnego, prezbitera i doktora Kościoła, św. Grzegorza VII papieża, św. Marii Magdaleny de Pazzi dziewicy</i>
21. 04 N	4. NIEDZIELA WIELKANOCNA. NIEDZIELA DOBREGO PASTERZA. Patronalne święto Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła. ROZPOCZĘCIE TYGODNIA MODLITW O POWOŁANIA KAPŁAŃSKIE I ZAKONNE <i>Św. Anzelma z Canterbury, biskupa i doktora Kościoła</i>	26.05 N	NIEDZIELA NAJŚWIĘTSZEJ TRÓJCY Marsz dla Życia i Rodziny <i>Św. Filipa Neri prezbitera</i> DZIEŃ MATKI <i>Św. Augustyna z Canterbury, biskupa</i> <i>Św. Pawła VI papieża</i>
22. 04 PN	<i>Bl. Idziego z Asyżu, zakonnika</i>	27. 05 PN	<i>Bl. Stefana Wyszyńskiego, biskupa, Św. Marii Anny od Pana Jezusa z Paredes, dziewicy.</i> 43. rocznica śmierci Bl. kard. Stefana Wyszyńskiego
23. 04 WT	UROCZYSTOŚĆ ŚW. WOJCIECHA BISKUPA I MĘCZENNIKA, GŁÓWNEGO PATRONA POLSKI	28. 05 WT	Św. Urszuli Ledóchowskiej, dziewicy;
24.04 SR	<i>Św. Jerzego, męczennika, Św. Fidelisa z Sigmaringen, prezbitera i męczennika</i>	29. 05 SR	NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSOSTUSA <i>Św. Jana Sarkandra, prezbitera i męczennika, św. Zdzisławy Czeskiej</i>
25. 04 CZ	ŚWIĘTO ŚW. MARKA EWANGELISTY DZIEŃ IMIENIN BISKUPA MARKA MARCZAKA	30. 05 CZ	ŚWIĘTO NAWIEDZENIA NMP;
26. 04 PT	<i>NMP Dobrej Rady</i>	31. 05 PT	
27. 04 SB	<i>Św. Zyty, dziewicy</i> 2. ROCZNICA ŚMIERCI BPA ADAMA LEPY (2022) 10. ROCZNICA KANONIZACJI JANA PAWŁA II I JANA XXIII		
28.04 N	5. NIEDZIELA WIELKANOCNA <i>Św. Piotra Chanela, prezbitera i męcz., Św. Ludwika Grignon de Montfort, prezbitera; Św. Joanny Bretta Molla Bl. Hanny Chrzanowskiej, pielęgniarki</i>		
29.04 PN	ŚWIĘTO ŚW. KATARZYNY SIENIEŃSKIEJ, DZIEWICY I DOKTORA KOŚCIOŁA, PATRONKI EUROPY DZIEŃ MĘCZEŃSTWA DUCHOWIEŃSTWA POLSKIEGO W CZASIE II WOJNY ŚWIATOWEJ		
30. 04 WT	<i>Św. Piusa V, papieża</i> 24. ROCZNICA KANONIZACJI S. FAUSTYNY		

WIOSENNI
SOLENIZANCIKs. Juliusz
12 kwietniaKs. Maciej
14 majaKs. Proboszcz Andrzej
16 majaS. Rita
22 maja

Życzenia

W kwietniu imieniny obchodzi Kapelan Szpitala Kopernika,
mieszkający od wielu lat przy naszej parafii

Ks. Juliusz Lasoń - 12 kwietnia.

Tego dnia wspominamy św. Juliusza I, papieża

W miesiącu maju swoje imieniny obchodzą dwaj nasi księża

Ksiądz Maciej Chodowski -14 maja

w święto św. Macieja Apostoła

oraz

Ksiądz Proboszcz Andrzej Michalak - 16 maja
w święto św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika,
Patrona Polski

Z tej okazji w imieniu wszystkich parafian
składamy najserdeczniejsze życzenia:
zdrowia, sił w realizowaniu planów duszpasterskich, radości
z owoców pacy w miejscach posłania i służby: parafii i szpitalu,
a przede wszystkim obfitości łask Bożych,
opieki Matki Bożej i wsparcia Waszych świętych patronów.

Msze św. w intencji Solenizantów
odprawione zostaną w dniach ich imienin,
odpowiednio 12-go kwietnia, 14-go i 16-go maja 2024r
o godz. 18.00.

W maju i czerwcu przypadają też
jubileusze święceń kapłańskich
wszystkich naszych księży.

Z tej okazji życzymy radości z pełnionej posługi kapłańskiej,
podążania drogą Bożą ku świętości,
by Chrystus Dobry Pasterz dopomagał Wam w prowadzeniu
parafialnej odczarni,
a Chrystus Najwyższy i Wieczny Kapłan
sprawił by Wasze kapłaństwo ciągle rozkwitało.

22 – go maja imieniny obchodzi również Siostra Rita.
Przypadają one we wspomnienie Jej patronki św. Rity

Siostrze również życzymy zdrowia i uśmiechu na co dzień,
by swą posługą przy naszej parafii ukazywała wszystkim radość,
jaką przynosi służba Jezusowi.

Niech Święta Rodzina patronująca Zgromadzeniu otaczała Siostrę
miłością i wsparciem w codziennej pracy.

Msza św. w intencji Solenizantki odprawiona będzie
w dniu imienin 22 maja 2024r o godz. 18.00.

Z darem modlitwy w intencji solenizantów i jubilatów
oraz z wiarą w to, że przyjęcie krzyża z miłością
rodzi najpiękniejsze owoce
- wdzięczni parafianie.

Kilka ziaren zebranych z Rekolekcji parafialnych

W drugą niedzielę Wielkiego Postu rozpoczęliśmy Rekolekcje parafialne. Prowadził je brat Piotr Szaro ze Wspólnoty Braci Mniejszych Kapucynów w Katowicach. W tym samym czasie dla dzieci ze szkół podstawowych Rekolekcje prowadziły Siostry Misjonarki ze wspólnoty Przymierze Miłosierdzia. (zdjęcia na ostatniej stronie)

Rekolekcje dla dorosłych prowadził kapłan z Zakonu Kapucynów brat Piotr Szaro OFM Cap. Brat - ksiądz Piotr Szaro, na co dzień pracuje we Wspólnocie Życia Wędrownego, wynajmującej mieszkanie na katowickim Załężu i głoszącej Ewangelię, żyjąc z Opatrzności Bożej, w ubogich warunkach, żyjąc też z ubogimi i dla ubogich, czasem nie wracając do domu, tylko śpiąc w ogrzewalniach, tam, gdzie są ci ludzie; jest księdzem i zakonnikiem.

Z MAR TWYCH WSTANIE

Warto rozbić sobie na sylaby słowo Zmartwychwstanie. Wtedy odczytamy je trochę inaczej. Mary to są nosze czy miejsce, na którym kładzie się nieboszczyka. Co jest Twoją marą? Co dziś nie pozwala Ci być szczęśliwym? Z czym sobie nie radzisz? To jest właśnie to z czego Chrystus chce cię wyciągnąć. Ale musisz w to wierzyć. **WIARA** jest relacją z Bogiem, którą trzeba pielęgnować, pogłębiać i wzmacniać. Wiara rodzi się ze słuchania, a tym co słuchamy jest Słowo Boże.

Tym co nas oddala od Boga jest **GRZECH**. A czym jest grzech? Po pierwsze grzech jest nieposłuszeństwem względem Boga. Nie możemy mu ulegać, bo jest to wielkie kłamstwo i oszustwo szatana, z którym nie wolno nam wchodzić w dialog. I potrzebie jest pokusą szatana: *Bądźcie jak bogowie*. Szatan mówił nam, że przykazania nas ograniczają, a Pan Bóg dał je, by wyzwoliły nas do czegoś pięknego. Można porównać przykazania Boże do instrukcji na życie, byśmy je wygrali, byśmy umieli się w nim rozsmakować. Ale musimy według tej instrukcji postępować i nie ulegać pokusom szatana, który niczym świecidełka podsuwa nam różne myśli, a my się na nie połączamy.

Jest jednak pomoc ze strony Ewangelii, wg której możemy ocenić nasze postępowanie. Jest to zasada, która mówi: *Poznacie po owocach*. Trzeba patrzeć na konsekwencje swoich czynów.

Czujemy z pewnością różnicę między chwilą przyjemności a szczęściem. Człowiek szczęśliwy, mimo grzechów, mimo słabości, cały czas jest w kursie na Jezusa.

Należy pamiętać, że zarówno wiara jak i grzech nie jest prywatną sprawą człowieka.

Bo jeśli przez chrzest zostałeś włączony do Kościoła, to nie ma już prywaty. Św. Paweł mówi, że *jesteśmy mistycznym Ciałem Jezusa Chrystusa*. Jeśli boli jeden członek tego ciała, to cierpi całe ciało. Jeśli ty grzeszysz, to zawsze ma to wpływ na cały Kościół. Nie ma więc grzechu prywatnego. Grzech zawsze uderza we wspólnotę Kościoła i jest odłączeniem od miłości Pana Boga. A Jezus jest tym, który cię kocha. On przychodzi, On potępia grzech, ale nie potępia grzeszników, przychodzi zbawić człowieka. Bo jeśli jesteśmy kochani, wtedy możemy kochać i wtedy jesteśmy najszczęśliwsi.

Po rozważeniu kwestii grzechu, przechodzimy do tematu lekarstwa na grzech. Tym lekarstwem jest **MIŁOSIĘDZIE BOŻE**. Miłosierdzie nie jest jakąś litością Pana Boga. Pan Jezus przez miłość przemawia do naszego serca, jest delikatny, nie uzdrawia na siłę, zawsze mówi: *jeśli chcesz... Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, nad śnieg wybieleją*. Bo miłosierdzie Boże jest bez granic.

Nie ma grzechu, którego by Bóg nie odpuścił.

Jest tylko jeden grzech, ten grzech przeciwko duchowi Świętemu. A

czym on jest? Jest wątpieniem w miłosierdzie Boże.

Jeśli masz żal w sercu Pan Bóg zawsze ci wybaczy.

Jeśli chcemy doświadczać miłosierdzia, Pan Bóg domaga się miłosierdzia od nas: *od-*

puścić nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom.

W Nowym Testamencie Pan Jezus jest tym, który wprowadza rewolucję miłosierdzia. Przychodzi kochać i ratować grzeszników. *Pragnę miłosierdzia, a nie ofiary* i sądu, miłości względem drugiego człowieka i objawia to swoją postawą, uzdrawia, przebywa z nimi. Zostawił nam piękne przypowieści o miłosierdziu Bożym. To uzdrowienie może dokonać się poprzez wiarę w sakrament pojednania, pokuty, przez spowiedź. Kiedy mamy się spowiadać? Kiedy tylko trzeba i ile razy trzeba, by pozostać na drodze do Jezusa. Dobrze jest też chodzić do stałego spowiednika, bo jak lekarz, stały lekarz zna nasze słabości.

Każdy z nas na mocy Chrztu Świętego jest **POWOŁANY DO ŚWIĘTOŚCI**: *Świętymi bądźcie*. Do świętości idziemy poprzez walkę z grzechem, poprzez rozwijanie tego, co jest piękne w nas. Podsumowując, są takie cztery filary życia chrześcijanina:

1. Słowo Boże,
2. Łamanie Chleba czyli Eucharystia,
3. Modlitwa i adoracja Pana Jezusa;
4. Wspólnota - bo Kościół jest wspólnotą wspólnot. Mamy być dla kościoła solą, światłem i zaczynem.

Każdy z nas na mocy Chrztu Świętego jest **POWOŁANY DO ŚWIĘTOŚCI**: *Świętymi bądźcie*. Do świętości idziemy poprzez walkę z grzechem, poprzez rozwijanie tego, co jest piękne w nas. Podsumowując, są takie cztery filary życia chrześcijanina:

1. Słowo Boże,
2. Łamanie Chleba czyli Eucharystia,
3. Modlitwa i adoracja Pana Jezusa;
4. Wspólnota - bo Kościół jest wspólnotą wspólnot. Mamy być dla kościoła solą, światłem i zaczynem.

Święci naszej parafii

Sługa Boża Stanisława Leszczyńska

W cyklu Święci naszej parafii staram się przedstawiać sylwetki świętych, którzy w jakikolwiek sposób związani są z naszą parafią. W poprzednich numerach przedstawiałam postać **św. Franciszka z Asyżu** - naszego patrona, przypominając historię obrazu z głównego ołtarza (Numer 137 Głosu Świętego Franciszka) oraz postać **św. Jana Pawła II** (Numer 138 Głosu Świętego Franciszka) skupiając się na wielu wizerunkach świętego znajdujących się w naszym kościele oraz błogosławieństwach dla naszej parafii, podpisanych jego ręką, będących niejako relikwią świętego papieża.

Dziś przedstawiam postać **Sługi Bożej Stanisławy Leszczyńskiej**, której proces beatyfikacyjny na szczęblu diecezjalnym właśnie się zakończył. Jak była związana z naszą parafią? Otóż najbliżsi członkowie jej rodziny byli naszymi parafianami. Wielu z nas może jeszcze pamiętać jej syna Bronisława, który udzielał się w naszej parafii, był lekarzem, potrafił grać na cytrze, kilkakrotnie dawał mini koncerty w naszym kościele i regularnie pisał do naszej parafialnej gazetki Głos Franciszka najczęściej poświęcając swoje artykuły tematyce zdrowia.

Przypominając postać Stanisławy Leszczyńskiej położnej, która w czasie II wojny światowej była więźniarką w niemieckim obozie koncentracyjnym, przytoczę piękny, wzruszający List pasterski kard. Grzegorza Rysia.

List pasterski Metropolity łódzkiego kard. Grzegorza Rysia napisany na zakończenie diecezjalnego etapu procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożej Stanisławy Leszczyńskiej.

Siostry i Bracia,

Przeżywamy dziś IV Niedzielę Wielkiego Postu, która w liturgii nazywa się „Laetare!”, tzn. „Raduj się!” W jej Duchu chcę Was zaprosić do ogromnej radości, jaką sprawił nam - naszemu łódzkiemu (i polskiemu) Kościołowi - Pan Bóg: jutro, 11 marca, w 50. rocznicę śmierci Stanisławy Leszczyńskiej, zamykamy diecezjalny etap jej procesu beatyfikacyjnego. Wypracowane w jego trakcie akta w najbliższym czasie przekażemy i z nadzieją powierzmy rozeznaniu Ojca Świętego, Franciszka. To naprawdę wielki dzień. I wielki, upragniony znak: Stanisława Leszczyńska!

Chciejmy go przeczytać w świetle dopiero co ogłoszonego nam Bożego Słowa. Jego epicentrum stanowi uroczysta proklamacja Jezusa: TAK BOWIEM BÓG UMIŁOWAŁ ŚWIAT, ŻE SYNA SWEGO JEDNORODZONĘ DAŁ, ABY KAŻDY, KTO W NIĘGO WIERZY, NIE ZGINĄŁ, ALE MIAŁ ŻYCIE WIECZNE. Albowiem BÓG NIE POSŁAŁ SWEGO SYNA NA ŚWIAT PO TO, ABY GO POTĘPIŁ, ALE PO TO, BY ŚWIAT ZOSTAŁ PRZEZ NIEGO ZBAWIONY.

Pewnie wielokrotnie słyszeliśmy te zdania; być może, wielu z nas zna je nawet na pamięć. Oswoiłszy je.

*Słuchając ich - nie przeżywamy WSTRZĄSU.
A POWINNISMY!!!*

Przecież wcale nie są one aż tak oczywiste.

Bo, czy to jest aż tak oczywiste, że Bóg „musi” kochać świat - że „musi” kochać ludzi, o których zaraz następane zdanie mówi, że „BARDZIEJ UMIŁOWALI CIEMNOŚĆ ANIŻELI ŚWIATŁO, BO ZŁE BYŁY ICH UCZYNNKI”? Czy to oczywiste, że Bóg nie chce owych dopuszczających się zła ludzi ani osądzać, ani potępiać? Że - przeciwnie - gotów jest wydać na śmierć własnego Syna, aby ich ocalić? A może jednak bardziej oczywiste wydaje się wezwanie, zapisane przez św. Jana w jego Pierwszym Liście: „NIE MIŁUJCIĘ ŚWIATA, ANI TEGO, CO JEST NA ŚWIECIE”?! (1 J 2, 15). Może tego świata po prostu „nie da się” kochać? Skoro woli ciemność od światła?! Tym bardziej, że w tymże Liście Jan objaśnia ową metaforę ciemności i światła, i pisze: „kto NIENAWIDZI swego brata, dotąd jeszcze JEST W CIEMNOŚCI. Kto MIŁUJE swego brata, ten TRWA W ŚWIATŁOŚCI. Kto zaś swojego brata NIENAWIDZI, żyje W CIEMNOŚCI i działa w CIEMNOŚCI, i nie wie, dokąd dąży, ponieważ ciemności dotknęły ślepotą jego oczy” (1 J 2, 9b - 11). Ostatecznie więc nasze pytanie brzmi: Czy to możliwe, że Bóg kocha ludzi, którzy w życiu wybrali i bardziej umiłowali nienawiść niż miłość?! Nie osądza ich i nie potępia? Lecz ocala - za cenę własnej śmierci?! Czy to możliwe? I czy WŁAŚCIWE?

A nawet: jeśli to właściwe i możliwe - jeśli to możliwe dla Boga (!) - to CZY TAKA POSTAWA MOŻLIWA JEST DLA CZŁOWIEKA? Dla mnie? Dla Ciebie? Dla nas?

Nie są to zgoła pytania teoretyczne czy abstrakcyjne. Przeciwnie - może się okazać, że bez ich postawienia nie da się ani zrozumieć ani przeżyć życia i konkretnych wyzwań, jakie nam przynosi. Tak właśnie było w przypadku Stanisławy Leszczyńskiej - szczególnie wtedy, gdy w kwietniu 1943 roku, w wieku 47 lat, trafiła - wraz ze swoją córką Sylwią - do obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau. Trafiła do świata stworzonego przez ludzi, którzy „bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło” - którzy z nienawiści uczynili program i motyw życia; którzy wyniszczanie i zabijanie innych sprowadzili do kategorii przemysłowych i fabrycznych. W tym świecie miała pozostać jedynie numerem (41335) - wszak „nadrzędnym celem Trzeciej Rzeszy [w Auschwitz] było OD-CZŁOWIECZENIE” (Piotr Cywiński). I była tego świadkiem - widziała (!) odczłowieczenie. Jednak... nie po stronie więźniów, lecz raczej w ludziach, którzy stali się narzędziami i wykonawcami zbrodni. „Starła się [ich] zrozumieć, wytłumaczyć - pisze o swojej Cioci Maria Stachurska - W Birkenau rozumiała jedno i zawsze tak o tym opowiadała - ludzie, którzy zajmowali się tymi wszystkimi bestialstwami, nie byli oprawcami. Byli OFIARAMI systemu i słabości charakteru. Byli KALEKAMI, bo NAJWIĘKSZYM KALECTWEM JEST OD-CZŁOWIECZENIE”. I dlatego - czytamy nieco dalej - „nie opowiadała nic o przeżyciach obozowych, mimo że wielu ją o to pytało. Pod koniec życia powie, że specjalnie milczała, GDYŻ NIE CHCIAŁA WZBUDZAĆ NIENAWIŚCI WOBEC CAŁEGO NA-

RODU NIEMIECKIEGO, a przecież tak na ogół to się toczy”. Właśnie tak! Nie mówiła nic o życiu w obozie - nie z powodu jakiejś traumy; nie, by wyprzeć z pamięci obozowy koszmar; lecz by „nie wzbudzać nienawiści” do Niemców (!), rezygnując z łatwych sądów i potępień. A przecież wszystko, co działo się dookoła pozostawało w straszliwej sprzeczności z jej przekonaniami i wartościami. Jej - położonej nie tyle z „zawodu”, co z powołania i wyboru - przyszło żyć w obozie, w którym ZABITO 200 TYSIĘCY DZIECI. Celebrowała każde rodzące się życie, wiedząc, że za chwilę niemowlę zostanie odebrane matce i utopione w beczce, a nawet jeśli nie - to umrze samo z głodu, daremnie szukając pokarmu w piersi wycieńczonej matki. Według jej relacji: z 3 tysięcy dzieci, których porody odebrała w bloku położniczym w Birkenau - obóz przeżyło 30! Miała więc pełną świadomość, że „ratuje ŻYCIE STRACONE, i że za STRACONE ŻYCIE poświęca za każdym razem ŻYCIE WŁASNE”!

Czy warto było?

Dla jednego dziecka na sto?!

Czy ktoś z nas w ogóle odważyłby się zadać jej takie pytanie?!

A przecież jej radykalne opowiedzenie się za życiem nie dla wszystkich w obozie było zrozumiałe - nie dla wszystkich stanowiło wybór oczywisty. I nie chodzi tu jedynie o poglądy i czyny nazistów. W Auschwitz-Birkenau dokonywano też aborcji - by ratować przed śmiercią kobiety, których ciąża stałaby się za chwilę widoczna - jako niezdolne do ciężkiej pracy, natychmiast byłyby skazane na śmierć w komorze gazowej. Nie piszę o tym po to, by kogokolwiek prowokować do łatwych osądów w tej kwestii; raczej po to, by pokazać całą złożoność sytuacji i moralnych wyborów, przed którymi stawała codziennie. Jej wybór był zdecydowany: „Nie, nigdy! Nie wolno zabijać dzieci!” Zdecydowany i realizowany w oparciu o wiarę. Do każdego porodu przywoływała pomocy Matki Bożej („przybądź natychmiast, choćby w jednym pantofelku...”); każde nowonarodzone dziecko chrzcila; po wyjściu z obozu pierwsze swe kroki skierowała - wraz z córką - do najbliższego kościoła, by przyjąć komunię świętą.

Ufamy, że Pan sam wybiera - i ostatecznie wybierze - czas wyniesienia jej na ołtarze. Trudno jednak uznać za przypadek to, że zamknięcie jej procesu beatyfikacyjnego na poziomie diecezji dokonuje się wtedy, gdy we Francji przegłosowano właśnie włączenie do konstytucji „prawa” do aborcji, i gdy w Polsce czyni się aborcję jednym z najgorętszych tematów politycznych gier. Radykalne SWIADECTWO Stanisławy Leszczyńskiej NIE JEST „PRZECIWKO” KOMUKOLWIEK (jej życie i postępowanie nie było nigdy - jak widzieliśmy wyżej - osądem czy potępieniem kogokolwiek...); JEJ SWIADECTWO JEST „ZA”! Za każdym życiem; za jego wartością i sensem - również wtedy, gdy nie ma szans przeżyć; za życiem i za jego godnością - także za jego prawem do godnej śmierci. Również dla niemowlęcia - u boku matki, która nie może go ocalić, ale może je przyjąć i ukochać.

Piszę tyle o wojennym / obozowym okresie życia Stanisławy Leszczyńskiej, ale nie sposób nad nim tak po prostu przejść do porządku dziennego. Oczywiście, że jej świętość nie zamyka się jedynie do tego okresu, a w zakończonym procesie zbieraliśmy także świadectwa dokumentujące jej życie przez następnych blisko 30 lat. Co w nich uderza?

Otóż, drugą (tak naprawdę pewnie pierwszą!) pasję w życiu Sługi Bożej - obok położnictwa - stanowiła niewątpliwie JEJ WŁASNA RODZINA! Ta najbliższa - córka i synowie (mąż zginął w czasie wojny); i ta szersza (synowie, zięć, wnuki) i bardzo szeroka. Wszystkich chętnie zbierała, kochała ich mieć przy sobie, gościła przy stole, na rozmowę, muzykowanie, świętowanie i odpoczynek. Razem. We wspólnocie wielopokoleniowej. To również niesłychanie ważna i aktualna sprawa. Kto wie, czy najważniejsze dzisiaj spory antropologiczne nie dotyczą właśnie rodziny?! Jej kształtu i modelu; hierarchii wartości, które są w niej przekazywane; skupieniu na osobie i na relacjach, a nie na chwilowym poziomie konsumpcji. Ona sama ceniła sobie bardzo przekaz rodzinny - od swoich rodziców przejęła duchowość św. Franciszka - jak oni stała się tercjarką franciszkańską, i została pochowana w habicie franciszkańskim. Jej życie - tak, jak życie św. Franciszka stało się piątą Ewangelią. Nie tyle opowiadana, co wcielona i ukazana!

Dziękujemy - już teraz - Panu Bogu za Stanisławę Leszczyńską: patronkę pojednania i pokoju, patronkę życia rodzinnego, patronkę życia zgodnego z sumieniem - w każdych, nawet niewyobrażalnie trudnych okolicznościach, wielką położoną i nauczycielkę macierzyństwa, równie radykalną, co pokorną obrończynię każdego dziecka i każdej matki. Daj nam Boże doczekać jej beatyfikacji i kanonizacji; daj nam dorosnąć do jej świadectwa. AMEN!

Wasz Kard. Grzegorz

Modlitwa z pantofelkiem

Zawsze podczas pracy modliła się. Często, gdy wzywano ją w nocy, zrywając się z łóżka, wkładała nogę w jeden pantofel, a nie mogąc natrafić na drugi bosą nogą biegła ku drzwiom, aby się zorientować w nagłości potrzeby. W i groźnych sytuacjach nie zwracała się do Matki bożej z prośbą, lecz z alarmem brzmiącym jak rozkaz „Przybądź, choć w jednym pantofelku” Jeden pantofelek stanowił dla niej niebiański szyfr wzywania pomocy i wiary, że ta pomoc nastąpi (...) Pracując przez trzydzieści osiem lat jako położna, nie miała ani jednego przypadku śmierci noworodka, ani jednego przypadku śmierci matki, ani jednego przypadku gorączki połogowej.

Syn Bronisław Leszczyński

<https://franciszek.org.pl/59-list-pasterski-metropolity-lodzkiego>

Moja propozycja na deszczowe wieczory to lektura książki Wandy Półtawskiej *Beskidzkie Rekolekcje - Dzieje przyjaźni księdza Karola Wojtyły z rodziną Półtawskich*. Książka ta jak dowiadujemy się ze wstępu Abpa Józefa Michalika wcale nie była przewidziana do publikacji. Była rodzajem relacji, sprawozdania z pracy duchowej dla kierownika duchowego, którym dla Wandy Półtawskiej był ks. Karol Wojtyła, późniejszy Jan Paweł II, Święty. Stanowi ona niezwykle świadectwo pracy nad sobą, świadectwo duchowego prowadzenia, wzrostu na drodze do Boga. Jest to książka świadectwo i pamiętnik osoby, która przeżyła pobyt w obozie koncentracyjnym w Ravensbruck.

Tak o tej książce pisze mąż autorki Andrzej Półtawski:

Po drugiej wojnie światowej z wielu stron odezwały się głosy: Czy cała okropność ludobójstwa XX wieku nie zmieniła gruntownie obrazu człowieka?

Autorka książki przeżywszy pierwsze cztery lata trzeciego dziesięciolecia swego życia w obozie koncentracyjnym w Ravensbruck miała dość powodów, aby także sobie zadać to pytanie. Nie mogła znaleźć spokojnego miejsca w pozaobozowym świecie - domowe i zawodowe życie jej nie wystarczało, nie mogło ukoić niepokoju i poczucia wyobcowania. Szukała kogoś, kto by ją zrozumiał i pomógł - i natrafiła na spowiednika, ks. Karola Wojtyłę.

Przedstawiony w książce przebieg przyjaźni i jej owoce są świadectwem potwierdzającym pozytywną odpowiedź na pytanie o człowieka, pytanie, które w tak dramatyczny sposób stało dziś przed ludzkością. Świadectwo to trzeba, jak sądzę, widzieć jako dar, dar wielkiego Papieża dla pytającej ludzkości

SKŁADNIKI NA CIASTO:

- ◆ 1 kg ziemniaków (starte i odcisnięte)
- ◆ 2 jajka surowe
- ◆ 2 jajka ugotowane na twardo (posiekane)
- ◆ 2 łyżki gęstej śmietany
- ◆ Ok. 2 łyżek mąki
- ◆ Czosnek niedźwiedzi lub szczypiorek (posiekane)
- ◆ Sól, pieprz

Wytworne placki ziemniaczane

SKŁADNIKI NA TATAR

Z PSTRĄGA ŁOSOSIOWEGO

- ◆ 2 płaty pstrąga łososiowego
- ◆ 1 ogórek zielony
- ◆ Papryka, 3 kolory
- ◆ Szczypiorek
- ◆ Olej, odrobina chrzanu, pieprz

SKŁADNIKI NA SOS:

- ◆ Gniazda nasienne z ogórka posiekane
- ◆ 1 łyżeczka musztardy z ziarnami gorczycy
- ◆ 1 łyżeczka miodu
- ◆ Sok z cytryny lub limonki
- ◆ Łyżeczka oliwy, łyżka jogurtu naturalnego lub śmietankowego

SPOSÓB WYKONANIA:

Z surowych ziemniaków i pozostałych składników wyrabiamy ciasto. Smażymy placki na niezbyt gorącej patelni. Pstrąga na 1 godz. zasypujemy zmieszana solą z cukrem w proporcji 1:1. Następnie płuczemy w zimnej wodzie i osuszamy papierowym ręcznikiem. Rybę siekamy w drobną kosteczkę. Ogórek wydrżamy z gniazd nasiennych. Siekamy wszystkie pozostałe składniki i mieszamy z posiekanym pstrągiem. Łączymy składniki sosu. Podajemy placki z nałożonym na nie tatarskim i polane sosem. Smacznego.

(Przepis inspirowany propozycją na placki wg Okrasy)

Mały Franciszek

Drogie Dzieci, dziś w kąciku „Małego Franciszka” przedstawiam kolejny fragment książeczki dla dzieci pt. „O Świętym Franciszku z Asyżu”. Książeczkę zredagowały siostry Bernardynki - wychowawczynie Przedszkola św. Franciszka w Łodzi, przy ul. Rudzkiej. Wierszowany tekst napisała jedna z siostr s. Sancja Gostomczyk, a ilustracje wykonała Paulina Nachman.

San Damiano

Pewnego dnia, gdy Franciszek
Modlił się przed krzyżem
W kościele Świętego Damiana,
Usłyszał w sercu
Głos swego Pana:
„Franciszku, odbuduj mój kościół,
Co idzie w zapomnienie...”
Przejęty tą prośbą Pana,
Zaczął zbierać kamienie.
Wielu się z niego śmiało,
Inni przyglądali.
Przychodzili też dawni przyjaciele
I nieśmiało mu w budowie pomagali.
A widząc radość i szczęście Franciszka,
Postanowili u boku
Tego biednego braciszka.
Tak powstał Zakon Braci - w habicie z kapturem,
Przepasany białym sznurem,
Dla których Ewangelia
Była szkołą życia,
I jeden wspólny cel mieli -
Niebo do zdobycia
(cdn)

Kochane Dzieci,

W tym miesiącu w Kościele będą bardzo ważne dni. W Wielkim Tygodniu każdy dzień jest wielki czyli bardzo ważny.

Wielki Czwartek - na pamiątkę Pierwszej Mszy Świętej wszyscy księża są przy ołtarzu jak apostołowie, którzy podczas Ostatniej Wieczerzy zasiadli przy wspólnym stole z Panem Jezusem, a On umywał im nogi, przemienił chleb w swoje Ciało, a wino w swoją Krew.

Wielki Piątek - dzień cichutki, nikt nie śpiewa, nikt nie gra na organach. Grób Pana Jezusa jest w kościele. Adorujemy Krzyż na którym umarł Pan Jezus, modlimy się przy Jego grobie.

Wielka Sobota - przed południem do kościoła przynosimy w koszyczkach pokarmy do poświęcenia. Wieczorem w kościele święcimy ogień, wodę i wielkanocną świecę, która przypomina nam Jezusa jako wielkie światło

Wielka Noc - Tej nocy Pan Jezus Zmartwychwstał - wstał z grobu, zwyciężył śmierć. Wielkanoc - to wielkie święto mocy Bożej, która zmieniła pokaleczone, poranione ciało Pana Jezusa w ciało Chwalebne.

Drogie dzieci, czekam na Wasze prace konkursowe: symbole Wielkiego Postu i Wielkanocy. Jednym z nich jest baranek z chorągiewką. W Wielką Sobotę wkładamy go do koszyczków ze „święconką”, Jest to symbol Zmartwychwstania, zwycięstwa Pana Jezusa nad śmiercią. Zapraszam Was do wykonania takiego baranka własnoręcznie. Można też wykonać ozdobną pisanekę - jako symbol nowego, odradzającego się życia.

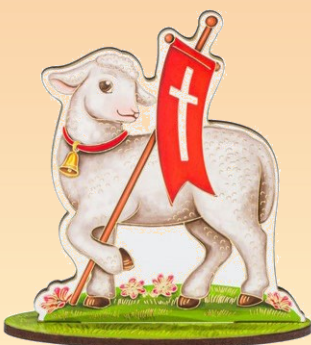
Wręczenie nagród odbędzie się w ostatnią niedzielę kwietnia po mszy św. o godz. 11.00. Na zakończenie przeczytajcie wesoły wierszyk Ks. Jana Twardowskiego.

Na Pogrzeb Jezusa (Ks. Jan Twardowski)

Baranek biegł na pogrzeb
Najwcześniej przed świtaniem...
... nie zdążył już na pogrzeb
Wpadł na Zmartwychwstanie.
Grób murowany jak bomba się rozleciał
Baranek choć nie zdążył z radości się rozbeczał

Pozdrawia was wasz Anioł.

22 - go marca na warsztatach w auli parafialnej dzieci samodzielnie przygotowywały palemki na **Niedzielę Palmową**,

Wielki Tydzień, czyli ostatni tydzień Wielkiego Postu, przypadający pomiędzy dwiema niedzielami: Palmową i Wielkanocną, to czas bogaty w obrzędy liturgiczne Kościoła.

Niedziela Palmowa, zwana Niedzielą Męki Pańskiej jest obchodzona na pamiątkę wjazdu Jezusa do Jerozolimy dla dokonania swego Paschalnego Misterium. Przed główną Mszą św. odbywa się procesja z palmami (godz. 11.00) i błogosławieństwo gałązek. Palmy – symbol męczeństwa, śmierci i triumfu Zmartwychwstałego Chrystusa wykonuje się z bazy, trzciny, bukszpanu oraz kwiatów z bibuły. Opowiadanie o Męce Pańskiej powinno mieć szczególnie uroczysty charakter. Zaleca się, by było śpiewane lub czytane z podziałem na role.

Paschalne Triduum Męki i Zmartwychwstania Pańskiego rozpoczyna się od wieczornej Mszy Wieczery Pańskiej, ma swoje centrum w Wigilii Paschalnej i kończy się Nieszporami niedzieli Zmartwychwstania

Wielki Czwartek

⇒ **10.00 Msza Krzyżma** w bazylice archikatedralnej, w której Biskup koncelebruje ze swoim prezbiterium, konsekruje Krzyżmo święte i błogosławi inne oleje. Kapłani odnawiają przyrzeczenia złożone przy święceniach.

⇒ **18.00 MSZA WIECZERZY PAŃSKIEJ**

Wielki Piątek

⇒ **7.30 Jutrznia**

⇒ **15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego**

⇒ **18.00 LITURGIA MĘKI PAŃSKIEJ** z adoracją Krzyża

Wielka Sobota

⇒ **7.30 Jutrznia**

⇒ Świecenie pokarmów od godz. 9.00

⇒ **15.00 Koronka do Miłosierdzia Bożego**

⇒ **20.00 WIGILIA PASCHALNA:** Liturgia Światła, Liturgia Słowa, Liturgia Chrztelna, Liturgia Eucharystyczna, **PROCESJA REZUREKCYJNA**

Kościół stacyjny

Rekolekcje dla szkół

